

liggende Sager kun gjøre nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager) forlangte en Udtalelse fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds om, hvad han havde ment med sine Udtalelser. Jeg tror ikke, det var heldigt, at det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds rettede en saadan Opfordring til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds nu. Thi efter hele den Gang, som Sagen har faaet, antager jeg, at det vil være noget uansætteligt for det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds at svare paa et saadant Spørgsmaal. Sagen er jo den, at Ytringen ikke længer er hans egen. Ytringen er Thingets, og det maa være Thinget, der skal afgjøre, hvorledes denne Ytring maa forstås. Selv om det ærede Medlem nu gav en Forklaring af, hvad han havde ment med sine Ytringer, men Thinget kom til det Resultat, at disse Forklaringer ikke vilde passe til hans Udtalelse, kunde Thinget ikke tage Hensyn dertil, forekommer det mig. Det er selve Ytringen, der er påtalt, og det, vi i dette Dømmefik have at dømme om, er, om den i sin Form nødvendigvis har været fornærmelig for disse 37 Personer. Og der forekommer det mig ligesom Flertallet i det Hele taget, at Ytringen ikke har været fornærmelig for dem. Det er derester, vi maa dømme, og det kan overhovedet ikke være Thingets Sag her at lade sig bestemme af et enkelt Medlems Ønsker eller Udtalelser. Hvis det blev Skik, at enkelte Medlemmer, som man saaledes søgte at drage til Ansvar, stod op og f. Ex. selv forlangte at blive ubleverede, mener jeg ikke heller, at dette kunde være bestemmende for Thingets Stilling til Sagen. Det vilde jo let blive en selvfølgelig Sag; naar Noget gjorde det, vilde den Gne efter den Anden komme til at gjøre det Samme; men Thinget har ikke at dømme efter, hvad det enkelte Medlem mener, eller efter, hvad den, der har brugt den pågældende Udtalelse, bagefter forklarer om den. Thinget maa, forekommer det mig, dømme efter selve Udtalelsen, saaledes som den er falden. Med Hensyn til det andet Tilfælde, der vedrører det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, skal jeg gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at den Mand, der i mange Aar stod som Ordfører for Thingets Høire, i 1870-71, da en lignende Sag forelaa, saaledes som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds for lidt siden oplæste, ganske stod paa samme Standpunkt, som Udvalgets Flertal nu gjør, at naar Medborgere udenfor Thinget havde Leilighed

til paa anden Maade at blive rensede for Bestyldninger, der vare rettede mod dem, var der ingen Grund til at drage et Medlem af Thinget til Ansvar derfor, forsaavidt han kun havde forholdt sig refererende overfor Ytringer, fremkomne fra anden Side. Jeg tror dermed, at jeg har svaret paa de Bemærkninger af nogenjombelst Betydning, der ere fremkomne under denne Forhandling, og jeg skal derfor nu kun gjentagende anbefale det høie Thing at følge Flertallet og stemme mod Mindretallets Indstilling.

Wagner: Jeg skal kun udtale min Glæde over, at den ærede Ordfører nu erkjendte, at der var faldet et lille Ord ud, den Gang han sagde, saaledes som det er refereret i Rigsdagstidende med Kolon: „saaledes som Skruebrækkeren var bleven skildret under den foreliggende Sag“. Der var det, han glemte Ordet „konkret“, og jeg skal som sagt udtale min Anerkjendelse af, at han nu har søiet det manglende Ord til. Jeg veed meget vel, at det ærede Medlem begyndte med at anføre disse Ytringer ordret, og jeg kan saa meget bedre sige, at jeg veed det, som jeg selv ansførte det i mit første Foredrag, men Et er at anføre Ordene ordret i sin Indledning, og et Andet er i den videre Udvikling at gjentage Ordene og saa udelade et af dem, og det er netop det, der er sket her. Jeg vilde have været den ærede Ordfører endnu mere taknemlig, om han foruden at tilføie dette Ord „konkret“, som han altsaa nu satte ind, vilde have udeladt de to Ord „i Almindelighed“, der nemlig betyde „abstrakt“, og hvorved den ærede Ordfører faar sagt, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pisingel) havde udtalt sin abstrakte Opfattelse af Skruebrækkeren. Hvis den ærede Ordfører vilde udelade dette Ord, vilde der kunne opnaas fuldstændig Enighed mellem ham og mig om, hvorledes Sagen kan betegnes, thi saa vilde den ærede Ordførers Gjengivelse af de omtvistede Ord i Overensstemmelse med det Faktiske være ændret derhen, at det ærede Medlem fra Aarhus har sagt, at han for sin Del fandt Skruebrækkeren foragtelig, saaledes som han var skildret i den foreliggende, konkrete Sag, og saa forekommer det mig tydeligt nok, hvem disse Ord maa være adresserede til, og saa kan jeg ikke have Noget at beklage mig over med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelser. Det glæder mig, at den ærede Ordfører lod sin Signelse om Draukere og Selvbefatttere ligge. Jeg tror, at han gjorde vel deri. Der var nemlig ikke Noget at faae ud af denne Signelse; den var